

Julen, som jeg husker det.

Da jeg var I Jeres alder, var det fem år siden, krigen sluttede. Der var stadig mange ting, man ikke kunne købe.

Men en aften kom farbror Karl med en stor flot appelsin. Mor delte den i 6 lige store stykker, og så dyppede vi i en skål sukker. uhm....

Julegrisen gik ude i stalden og ventede på sin skæbne. En aften kom slagteren. Grisen blev gennet ind i bryggerset. Jeg løb op i den anden ende af huset og stak fingrene i ørerne, indtil skriget var ovre, og så ned at kigge på. Først skulle blodet løbe fra grisen, så blev den skoldet, børstene skrubbet af, og så blev den hængt op i solide kroge i bagbenene. Skåret op og rengjort, hænge og hænge og blive kold til næste dag. Blodet kom i en stor spand, og så skiftedes vi til at røre i den, til den blev kold. Så skulle den røres med mange krydderier og rugmel, fyldes i pergamentposer, som blev kogt i gruekedelen. De næste dage fik vi blodpølse stegt på panden og sirup på, uhm... Næste dag kom slagteren igen for at save grisen i stykker, og mor og pigen gik gang med at koge sylte, hakke fars, lave medister (fars fyldt i rengjorte tarme) lave rullepølse, leverpostej og lægge flæsket i saltkarret i kælderens. Det blev en lang arbejdsdag.

Først i december hentede vi gran i vores lille skov, mor bandt adventskrans, pyntede familiegravstederne med gran, og vi havde pakkekalender, som vi fire børn skiftedes til at få. Der var måske en flødekaramel, glansbillede, og måske vanter eller sokker. Vi havde også lågekaldere. De blev gemt fra år til år, klistret til og lige spændende hvert år.

Kagedåserne blev fyldt op og tapet til indtil jul. Pebernødder og honningkager hyggede vi os alle med at lave. Hjemmelavet konfekt: pebermyntelinser, havregrynskugler og kunstig marcipan, det blev også gemt til jul. Om aftnerne klippede vi julepynt og skrev julekort.

Huset skulle være rent og fint til den store højtid, gulvene blev skuret og lakeret efter vi var gennet i seng, og om morgenen skulle vi hoppe over nogle planker, fordi lakken ikke var blevet helt tørt.

Et par dage før juleaften var vi alle i skoven, og far havde saven med. Nu skulle vi finde det fineste træ, og det skulle nå til loftet. Træet kom ind i "Æ bette stow", far og mor hjalp hinanden med at pynte det. Døren var lukket, vi måtte ikke kigge, og vi gjorde det ikke! Ikke før vi havde spist juleaften og far havde tændt lysene, ih hvor det strålede.

Men julen startede den 24. dec. med frokost i folkestuen: sild og salater, frikadeller med rødkål, varm leverpostej, rullepølse med italiensk salat, sylte med rødbeder, boller og ost, og hertil varm øl. Far gik tidlig i stalden; og vi fulgtes alle til julegudstjeneste. så var der et par Iaaanqe timer, hvor far og karlen malkede, og mor lavede mad. Vi fik flæskesteg og risalamande, ligesom mange andre familier i dag, og der var også mandelgave: marcipangris og måske Knold og Tot tegnehefte.

Da vi endelig blev lukket ind til juletræet, dansede vi omkring det og sang 2-3 julesalmer, far læste juleevangeliet, så et par salmer mere, før vi fik lov at ta' gaverne. Og hvor var det spændende, der kunne være fine lommetørklæder, bøger, huer, fine figurer i sæbe eller stearin, måske en dukke, som mor havde lavet tøj til. Engang kom vores opfindsomme farbror Karl med en stor pakke til mine brødre. Det var en gammel spidsnæset træsko, som havde fået en snor i næsen og to store hjul savet af træ. Den vakte jubel.

Min barndoms jul er noget af det bedste at tænke på (tak for opgaven) og det tror og håber jeg også, det vil være for Jer.

God Jul til Jer alle fra Katrines bedstemor